

חוק הגנת השכר (תיקון מס' 6), תשכ"ט-1969 *

1. בסעיף 8 לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958 (להלן - החוק העיקרי), במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) הסכומים המפורטים להלן משכר העבודה החדשי הנותר אחרי ניכוי מס הכנסה אינם ניתנים לעיקול, להעברה או לשעבוד:

(1) לעובד	270 לירות;
(2) לבן הזוג שפרנסתו על העובד	50 לירות נוספות;
(3) לכל ילד משני ילדיו הראשונים	25 לירות נוספות;
(4) לכל ילד נוסף שפרנסתו עליו	35 לירות נוספות;

ובלבד שאם שכר העבודה החדשי עולה על 700 לירות לא יעלה חלק השכר שאינו ניתן לעיקול, להעברה או לשעבוד כאמור, על 75% מהשכר החדשי.

(א) שר העבודה רשאי, באישור ועדת העבודה של הכנסת, לשנות כל אחד מהסכומים האמורים בסעיף קטן (א) כשים לב לתנודות בשכר העבודה.

2. סעיף 19 לחוק העיקרי יסומן 19 ולפניו יבוא:

"חוב לקופת-גמל 19א. (א) לענין סעיף 19 יראו כשכר מולן גם סכום שמעביד חייב לקופת שכר מולן גמל, ובלבד שנתקיימו שתי אלה:

(1) בתקנונה של הקופה נקבע שאף אם המעביד לא שילם לקופה את הסכומים המגיעים ממנו במישרין או בשל ניכוי משכר העובד, רואים, לענין שמירת זכויותיו של העובד בקופה, כאילו שולמו הסכומים האמורים;

(2) הסכום שניכה המעביד לא שולם לקופה תוך 30 ימים מהיום שבו רואים כמולן את השכר שממנו נוכה, או שהסכום שהמעביד נתחייב לשלמו שלא בדרך ניכוי לא שולם תוך 30 ימים מהיום שבו היו רואים כמולן את השכר שלגביו קיימת החבות; והוא, בין שהשכר הולן ובין שלא הולן.

(ב) הזכאית לבקש צו תשלום לפי סעיף זה היא קופת הגמל בלבד, והצו יינתן רק לזכותה.

(ג) פיצויי הלנת השכר לפי סעיף זה יהיו, על אף האמור בסעיף 17, שני אחוזים לחודש, וחלק של חודש - יראו כחודש מלא."

* נתקבל בכנסת ביום כ"א באדר תשכ"ט (11 במרס 1969); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 794, תשכ"ט, עמ' 4.

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 86; תשי"ט, עמ' 40; תשי"ך, עמ' 99; תשכ"ד, עמ' 35; תשכ"ה, עמ' 14; תשכ"ח, עמ' 256.

3. (א) בסעיף 26 לחוק העיקרי, במקום "תוך 21 יום לאחר תשלום שכר העבודה שממנו נוכה" יבוא "תוך 30 יום מהיום שבו רואים כמולן את השכר שממנו נוכה".

(ב) בסעיף 27 לחוק העיקרי, במקום "תוך 42 יום לאחר תשלום השכר בעד אותה תקופת עבודה" יבוא "תוך 30 יום מהיום שבו היו רואים כמולן את השכר שלגביו קיימת החבות".

4. בסעיף 31 לחוק העיקרי, בסופו, יבוא:

"ובדבר אגרת דיון וחיוב הצדדים בהוצאות, לרבות שכר טרחת עורך-דין, בשל בקשות לצווי-תשלום על חוב לקופת גמל".

יוסף אלמוגי
שר העבודה

יגאל אלון
סגן ראש הממשלה והשר לקליטת העליה
ראש הממשלה בפועל

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

חוק שעות עבודה ומנוחה (תיקון), תשכ"ט-1969 *

1. בחוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א-1951¹ (להלן - החוק העיקרי), אחרי סעיף 9 יבוא:

9א. (א) בימי המנוחה הקבועים כמשמעותם בפקודת סדרי השלטון במנוחה השבועית והמשפט, תש"ח-1948², לא יעבוד בעל בית מלאכה בבית מלאכתו, ולא בעל מפעל תעשיה במפעלו, ולא יסחר בעל חנות בחנותו.

(ב) בימי מנוחה כאמור לא יעבוד חבר של אגודה שיתופית בבית מלאכה או במפעל תעשיה של האגודה; בבית מלאכה או מפעל תעשיה של אגודה שיתופית חקלאית לא יעבוד חבר אלא אם העבודה קשורה בשירותים הנחוצים למשק שלה.

(ג) מי שאיננו יהודי רשאי - לגבי בית מלאכתו, מפעל תעשייתו או חנותו, הנמצאים בתחום רשות מקומית שמספר תושביה שאינם יהודים הוא, לפי קביעת הרשות, לפחות רבע מכלל תושבי הרשות - לקיים את האיסורים לפי סעיף זה, או בימי המנוחה כאמור או בימי שבתו וחגיו, לפי בחירתו; והוא הדין לגבי רובע של רשות מקומית, שתחמו ומספרם היחסי של תושביה שאינם יהודים בכלל תושביה - שהוא רבע לפחות - נקבעו לענין זה על ידי אותה רשות.

¹ נחקל בכנסת ביום כ"ב באדר תשכ"ט (12 במרס 1968); הצעת החוק ודברי הסבר מורסמו בה"ח 696, תשכ"ו, עמ' 136.

² 1 סי"ח תשי"א, עמ' 204.

³ 2 ע"ר תשי"א, מס' 2, תוס' א', עמ' 1, עמ' 12.